

The

השיר שרציתי לכתוב זה זמן רב
 דומה לילד קבצן
 משוטט ברחובות רומא אחרי מלחמת העולם ה-22.
 יש לו עינים בוצרות.
 חיל אמריקני נותן לו שוקולד
 חומק איתו לשוטט בעיר.
 עוזבי בית הספר הם הטובים במדריכים
 במיוחד במקום זרוע חרבות.
 החיל מביא לילד גרבי נילון מהקלבו.
 אפשר לשער השערות על הגרבים האלה –
 אולי יש לילד אחות גדולה בבית
 או אולי אין לו בית בכלל.
 עיניו של הילד הזה יכולות למשוך בחוטי לבך
 התחבולות שלו להרויח כסף גורמות לך לצחק.
 בזמנים כתקונם ילד נבון שכמותו
 היה עושה משהו עם עצמו.
 לזמן מה האמריקני מתפתה
 לאמץ את הילד ולקחת אותו מעבר לים.
 אבל נירת בשרות הצבאי עבה פי שלשה
 משל בירוקרטיה אזרחית.
 מאחר יותר החיל משחרר ונשלח הביתה;
 ויום אחד הוא קורא את הכותרת בעתון:
 "כנופיות צעירים משתוללות ברומא"
 והגל הבא של פעילות המאפיה
 מתרחב עד חופי אמריקה.

DENIS

In a suburb outside of all ring roads, so far from the capital it's in another province, fortune allows him to walk where houses are now planted, yet memory of turnips here is fresher than of orange groves elsewhere. Swaths of gentrification happened with help of one-time payments, which even now are being gambled away over mahjong tables. He only knows this from the newspaper. As a matter of fact, his whole view of the world is imaginary, mostly mediated by signs, and sometimes he finds this amazing. He holes up in Gloaming Studio, waxing commentarial over gnarly symbols, but only as a hobby. When

Waif האסופי

The hard poem I've been wanting to write
 Resembles a beggar-child in my mind's eye
 Wandering the streets of Rome after WWII.
 He has big, gleaming eyes.
 An American soldier gives him chocolate
 Sneaks away with him to roam the city.
 A school-leaver makes a good tour guide
 Especially in a place with many ruins.
 The soldier brings the boy nylons from the P.X.
 You can speculate on these stockings in Rome.
 Maybe the kid has an older sister at home,
 Or maybe he has no home at all.
 That child's eyes can pull your heartstrings
 His money-angling tricks will make you laugh.
 In normal times such a clever child
 Could surely make something of himself.
 For a while the American soldier is tempted
 To adopt that boy and take him across the sea.
 But red tape in the military is three times thicker
 Than civilian bureaucracy.
 Later, the soldier is discharged and sent home;
 One day he sees this headline in the paper:
 "Youth Gangs Run Rampant in Rome"
 And the next wave of Mafia activity
 Is now expanding to American shores.

Mair

ridiculous words occur to him, he misses how his daughter would have laughed, but she is hitched to a native up Alaska way. On a gradient of freshness, he remembers clear lungfuls of L.A. air. Blessedly his orbit takes him at times to an inn in Shangrila, once even to a "Frozen Waterfall Festival and Cultural Conference." He has been allowed to spend whole days in company with the congenitally kind, and these same literati send him projects down an intermittent pipeline. His proudest prize is a goblet won on Poets and Painters Day at the local artists' village, for poems translated by a friend.

